

In memoriam

Pere De Palol i Salellas

El passat 4 de desembre de 2005, a Barcelona, ens deixà Pere De Palol. Nat a Girona el 1923 sens dubte ha estat mestre dels nostres mestres -als quals la nostra associació se suma en el dolor- i pare de l'arqueologia paleocristiana a casa nostra disciplina en la qual esdevingué autoritat indiscutible.

Palol formava part d'una il·lustre nissaga, era nét del poeta de la Renaixença Pere de Palol i fill de l'escriptor modernista Miquel de Palol i Felip, pare de l'actual prosista i poeta Miquel de Palol i Muntanyola. Lluny de dedicar-se a l'escriptura com la genètica semblava dictar, després de provar amb l'escultura, es dedicà a l'arqueologia segurament per influència del seu avi qui en el seu temps fou un dels precursors de l'estudi de la història de Catalunya.

Va ser sempre un excel·lent comunicador fet avalat per més de 280 publicacions que són una mostra de la seva obra prolífica basada majoritàriament en estudis arqueològics de l'alta Edat Mitjana i del període de la Antiguitat Tardana, tot i que també realitzà altres estudis de temàtica diversa com ara un excel·lent treball sobre la iconografia del Tapís de la Creació de la catedral de Girona i altres sobre la prehistòria del nostre país. El seu llegat científic avarca des d'obres de la Prehistòria fins l'Edat Mitjana però la seva herència més notòria són els treballs monogràfics dedicats a les excavacions que dirigí com ara la necròpolis d'Agullana

(vila pairal dels Palol), del Puig Rom de Roses o de la ciutat romana de *Clunia Sulpicia* on treballà durant 37 anys, a nivell professional també treballà en el conjunt arqueològic d'Empúries.

De Palol fou director del Museu Arqueològic de Girona. Esdevingué catedràtic d'epigrafia i numismàtica a la Universitat de Valladolid l'any 1956 moment a partir del qual convocà les primeres reunions d'estudiosos d'arqueologia cristiana a nivell hispà. L'any 1970 tornà a Barcelona en condició de catedràtic d'arqueologia cristiana i medieval a la Universitat de Barcelona. Fou també president de la Secció Històricoarqueològica del l'Institut d'Estudis Catalans entre els anys 1989-1995, president del XIV Congrés Internacional d'arqueologia Clàssica de Tarragona i secretari general del VIII Congrés Internacional d'Arqueologia Cristiana.

Formà part en diversos col·lectius d'estudiosos i erudits de caire internacional com ara el Deutsches Archäologisches Institut de Berlín, l'Academia Pontificia Romana d'Arqueologia, el Comitè Internacional per a l'estudi de l'Alta Edat Mitjana Occidental i de l'Institut d'Estudis Catalans des de 1978.

Entre molts reconeixements que rebé l'eminent arqueòleg destaquen el doctorat *honoris causa* de l'Institut Pontifici d'arqueologia Cristiana de Roma, el premi Francisco Martorell Peña d'arqueologia de l'Ajuntament de Barcelona i la medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya i el «Prix Duseigneur de l'Académie des Inscriptions et Belles Lettres de Paris» (1968 i 1987). El 1997 fou homenatjat per trenta dos investigadors de diversos països a la seva Girona natal i amb aquest motiu l'Abadia de Montserrat publicà juntament amb la Universitat de Barcelona, el Departament de Cultura i l'Ajuntament de Girona «Spania», un recull de treballs de De Palol.

-Bibliografia bàsica:

La necrópolis hallstàtica de Agullana (1958), *Arqueología Cristiana de la España romana* (1967), *Arte hispánico de la época visigoda* (1968), *El Tapís de la Creació de la Catedral de Girona* (1986) y *Del romà al romànic. Història, Art i Cultura de la Tarraconense mediterrània entre els segles IV y X* (1999), *El Bovalar (Serós, Segrià). Conjunt d'època paleocristiana i visigòtica* (1989), *El «castrum» del Puig de les muralles del Puig Rom (Roses, Alt Empordà)* (2004).

Alexis Serrano Méndez